

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיְחִי - אֶל תִּתְּלוֹנוּ

"וַיְחִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנַי חֲמִישֵׁי שָׁבָע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה" (בראשית מ"ז, כ"ח)

אלא רוצים להזכיר לנו שחיוו של יעקב אבינו התקצרו בשלושים ושלוש שנה, שהרי היה צריך לחיות כמו אביו יצחק (שחי מאה ושמונים שנה)

מדוע חיוו התקצרו כל כך? תירוץ אחד ראינו בפרשת ויגש שעל כל מילה שהתלונן אצל פרעה הורידו לו שנה מחיוו.

בעל הטורים מתרץ דבר מבהיל מדוע הורידו ליעקב שלושים ושלוש שנה. בשעה שלבן רדף אחרי יעקב, הוא טען כלפיו: **"לְמָה גִּבַּתְּ אֶת אֶלְהֵי?"** (בראשית ל"א, ל').

יעקב אבינו ענה לו: **"עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֶלְהֵיךָ לֹא יְחִיָּה"** (בראשית ל"א, ל"ב). יחיה בגימטריה שלושים ושלוש.

בגלל המילים האלו שיעקב אומר ללבן רחל **אימנו נפטרה**. על זה יעקב אבינו נענש והורידו לו שלושים ושלוש שנה כמניין יחיה!

יעקב הרגיש שימיו ספורים, לכן כתוב: **"וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת"** (בראשית מ"ז, כ"ט). קללת צדיק אפילו על תנאי היא תופסת.

מעניין זה נלמד כמה צריך להיזהר לשמור על כל דיבור שיוצא מהפה שלנו אפילו בלי כוונה!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

בפרשה שלנו אנחנו קוראים שיעקב אבינו נפטר בגיל מאה ארבעים ושבע שנים.

בפרשת ויגש קראנו שפרעה שואל את יעקב: **"כִּמְהָ יְמֵי שְׁנַי חֲמִיָּה?"** (בראשית מ"ז, ח'). יעקב ענה לפרעה: **"יְמֵי שְׁנַי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מְעַט וְרַעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנַי חֲמִי וְלֹא הִשְׁיִגוּ אֶת יְמֵי שְׁנַי חֲמִי אֲבֹתַי בְּיַמֵּי מְגוּרֵיהֶם"** (בראשית מ"ז, ט').

הורידו ליעקב שלושים ושלוש שנים מחיוו! בגלל שבכה לפני פרעה על גורלו המר כאשר בורא עולם עשה את כל האירועים שעברו עליו לטובתו. **לכן כל מילה שענה לפרעה עלתה לו בשנה של חיים** (בתוספת כמות המילים של שאלת פרעה).

ברוך ה' שאותנו לא דנים ברמה הזו. אם היו מורידים לנו על כל מילה מיותרת היינו היום במינוס גדול... ב"ה שלא תופסים אותנו על כל מילה.

לכאורה למה צריך לומר שיעקב היה בן מאה ארבעים ושבע שנים בפטירתו? הרי אנחנו יודעים לעשות חשבון.

כשיעקב הגיע למצרים היה בן מאה ושלושים שנה. כתוב בתחילת פרשה ויחי: **"וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁבַע עָשָׂר שָׁנָה"** (בראשית מ"ז, כ"ח).

חישוב מהיר של חיבור שני מספרים - מאה ושלושים עם שבע עשרה יוצא ביחד מאה ארבעים ושבע שנה!

מדוע התורה לא סומכת עלינו שאנחנו יודעים חשבון פשוט?

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת גינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנטו רונית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

ע"פ	כנסת לבת	צאת לבת	ויבין תפ
17: 53	17: 20	16: 07	י"ט
17: 48	17: 18	16: 26	כ"א
17: 48	17: 18	16: 26	מיוסף
17: 52	17: 21	16: 28	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה – פת גויים – חלק ז'

מה דין הלחם שאפה עובד גוי כשהוא הדליק את התנור ויהודי הגביה את החום?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

תנורים המצויים בימינו שפועלים על ידי גופי חימום חשמליים או גז. למרות שההדלקה בוצעה על ידי גוי, אם יהודי הגביה את הלהבה או חום התנור, הפת מותרת. כמו כן, על ידי כיבוי תנור החשמל והדלקתו מחדש, הפת מותרת. **הערה:** בלהבת גז מועילה הגבהת עוצמת האש. לעניין תנורי חשמל כאשר מגביהים את החום, יש מי שטען שלא נוצרת כאן ספירלות חדשות, אלא שעם הזמן הוא מתחמם יותר - ולכן לא מועיל, אלא יכבה וידליק שוב. אולם, לעניות דעתי, יש לעיין בזה מכיוון שיש כאן עניין בהיכר כדן השלכת קיסם, מדוע שלא יועיל מעשה היהודי.

כאשר התנור כבה והתקרר, היהודי צריך להדליק את התנור בעצמו בכל פעם שרוצים לאפות מחדש, ולא די בהדלקה הראשונה של הבוקר. אפשר להשאיר את התנור דולק במשך כל היום. **הערה:** למרות שהשו"ע פסק (שם ס"י) השלכת קיסם לתנור מועלת לכל היום, ואף אם הסיקו שוב את התנור ולא השליך ישראל קיסם. מכל מקום היינו דווקא שנשארו גחלים בוערות מההיסק הראשון, שאם לא כן לא מועילה השלכת קיסם של הפעם הראשונה. הוא הדין כאן, שהתנור כבה והתקרר שצריך היסק חדש.

כאשר היהודי ראה שגוי הדליק את התנור והספיק להתחמם, מועיל שהיהודי יכבה את התנור וידליק שוב, למרות שהתנור חם בגלל הדלקת הגוי. **מקורות:** בשו"ע (שם ס"ט) אם בא ישראל וניער את האש, אף שההדלקה התבצעה על ידי הגוי, מותר. כך פסק שו"ת שרגא המאיר ח"ח (סימן נט אות ב).

כאשר ישראל אפה בתנור וטרם אפיית הפת זרם החשמל פסק, התנור התקרר וגוי הרים את המפסק הראשי ועל ידי כך המשיך התנור לפעול, יש להתיר, שהאפייה נחשבת פת ישראל. בפרט אם הבצק נאפה קודם שהחשמל פסק באופן שנאלץ על ידי הדחק. יש מי שמחמיר. **מקורות:** הגר"נ קרליץ זצ"ל דעתו להחמיר, הובא בספר עזרה כהלכה (עמוד צט). הגר"א נבנצל דעתו להקל, הובא בספר אהל יעקב (עמוד תריג). נראה לענ"ד שיש להקל בנידון דידן, מכיוון שכאשר יש הפסקת חשמל הוא כולל תאורה. בנוסף כאשר הגוי הרים את המפסק הראשי, אין דעתו בעיקר על התנור והווי גרמא. בפרט לדעת הפוסקים, שבחשמל אין איסור פת גויים כלל. צ"ע כאשר חזר החשמל על ידי חברת חשמל - ולכאורה קיל טפי.

חשיבה על הזולת

הגה"ח ר' מנחם ברייאר זצ"ל (בנו של הגה"צ רבי יוסף אב"ד שטפנשט זצ"ל) סיפר: מעשה באדם שלא זכה להיושע בפרי בטן. האיש נהג לפקוד את מעונו של הרה"ק האדמו"ר רבי אברהם מתתיהו פרידמן משטפנשט זיע"א ולבקש ממנו שיעתיר בעדו ויפעל עבורו ישועה. יום אחד האיש נקלע לסבך ממוני מול השלטונות במדינת רומניה ונקבע זמן למשפט.

לפי חומרת העניין נראה שהוא עתיד לקבל קנס כבד ביותר. האיש הגיע אל הרה"ק לבקש את ברכתו שיזכה בדיון. הרבי השיב לו: "בידי לברך אותך שתזכה לבנים, אבל תצטרך להפסיד את כל כספך במשפט. יתר על כן, אם תזכה במשפט, הרי שלעולם לא יהיו לך ילדים. עכשיו הברירה בידך להחליט אם רצונך בבנים או בממון".

אותו יהודי הררה זמן מה והודיע: "רצוני בברכת הרבי בממון – לצאת זכאי במשפט". הרה"ק התפלא מאוד. איך יתכן שאדם מעדיף כסף יותר מבנים? הוא שאל אותו על כך. האיש הסביר כי הממון כולל פיקדונות שהפקידו בידו אלמנות ויתומים (שבהם עושה סחורה ונותן להם מהרווחים). אם הוא חלילה יפסיד במשפט, הרי שיגרם להם נזק גדול. לכן הוא מעדיף לוותר על הסיכוי לחבוק בן כדי שלא לגרום צער לאותם נדכאים ושבורי לב...

הרבי התפעל מאוד מגדלות הנפש של אותו יהודי וברך אותו שיצליח במשפט. הוא ביקש ממנו שיחזור אליו לאחר המשפט. האיש יצא זכאי לגמרי (מלבד קנס קטן מאוד). הוא חזר לרבי לספר מה קרה. הרבי קיבל אותו במאור פנים והורה לו להשיב את הפיקדונות לאלמנות וליתומים ואת השאר לחלק לצדקה. הרבי הוסיף לבסוף: "בשכר זה תזכה לבנים"...

הרבי פתח וגילה לו מכבשונו של עולם: "לפעמים יש לאדם 'עת רצון' ושעת הכושר שבה יוכל לפעול את הישועה שנדרשת לו. יתכן ששעת רצון זו לא תחזור עוד לעולם, כלומר - יש לו פעם אחת ויחידה שבה יכול להיושע מצרתו. כאשר הגעת אלי לספר לי על המשפט הצפוי, ראיתי כי הגיע השעה המיוחלת שבה תוכל לזכות לבנים".

"מן הדין היה שמאחר שהחמצת את המועד – היית נשאר ערירי כל ימי חיך, אבל מכיוון שאתה נהגת שלא כדרך הטבע והסכמת לוותר על בנים לטובת ממון של אלמנות ויתומים, לכן גם הקב"ה נהג בך למעלה מן הטבע וזכית בשנית לעת רצון להמשיך עליך בנים". כך היה, האיש זכה לזרע בר-קיימא. (מעובד מתוך הגיליון 'באר הפרשה')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פנחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חייב במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב ברוך שפירא זצ"ל

המקובל הרב ברוך שפירא זצ"ל - נולד ב-ט"ו שבט ה'תרס"ה (1905) בעיירה מאזיר (כיום בבלארוס). בתור נער למד עם מרן רבי ישראל יעקב קניבסקי זצ"ל (ה'סטייפלר זיע"א). כבר בצעירותו הרבה להתבודד בחווה של דודו, שהייתה בקרבת מקום. שם גם התחיל ללמוד את פנימיות התורה. אחרי מלחמת העולם הראשונה היתה ברוסיה מלחמת אזרחים בין הבולשביקים למתנגדיהם. היהודים היו היעד הראשון לפוגרומים בידי שני הצדדים. רבינו הצטרף לחבורה של יהודים שעסקו בהצלת יהודים אחרים באזורי הקרבות. בשלב מסוים הוא נתפס ועונה קשות. אחרי שכבר החליט למסור את עצמו למות על קידוש ה', ניצל בדרך נס. אחרי מספר שנים עלה לארץ באמצעות סרטיפיקט. הרב למד בישיבת 'מרכז הרב'. בהמשך הרב פנה לעבודה חלוצית. היה שותף בהקמת עין חרוד. לאחר מכן היה שותף להקמת קיבוץ אמירים.

לפרנסתו עבד במצפה רמון כשומר אתר ארכיאולוגי במשך כעשרים וחמש שנה. שם הרבה להתבודד. התפרסם למעטים כאדם ששורה עליו רוח הקודש. היה בקי במקרא, בגמרא, בחסידות, בחכמת הצירוף, בקבלת ספרד, בקבלת אשכנז. נתן לתלמידיו ניתוח מעמיק של שורש נשמתם ויעודם. מכיריו מעידים על מופתים רבים ועצומים. כל חייו היה בתפילה ובדאגה לכלל ישראל ולכל אחד ואחד. בסוף ימיו עבר לגור במעלה אדומים ליד ירושלים. נפטר ב-י"ח טבת ה'תשנ"ו (1996). חי כ-91 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. הראשל"צ מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל ספד לרבינו ואמר כי הצדיק שנפטר "**מ-ל"ו צדיקים שבדור**".

אביו: ר' משה. **אימו:** מרת תמר. **מרבתי:** המקובל ר' אברהם יצחק הכהן קוק (הרב הראשי האשכנזי הראשון בארץ ישראל). **תלמיד-חבר:** מרן ר' ישראל יעקב קניבסקי (ה'סטייפלר זיע"א). **מתלמידיו:** ר' אורי חנניה אלנקוה. **מספריו:** **יחקר נבואות אחרית הימים והתאמתן לימינו**.

הרב שמואל מורנו סיפר על הראייה למרחקים של הרב שפירא: "פעמים במהלך השיחה הרב היה מספר על דברים שקורים במקומות אחרים. כשנתיים לפני מלחמת המפרץ הוא התחיל לתאר לי בהרחבה ובמדויק סדר של מערך טילים גדול שנפרס באותה עת במפרץ הפרסי לקראת מלחמה עתידית. פעמים אחרות הוא סיפר על דברים שקרו באותו זמן בכנסת ובממשלה בלי ששמע חדשות.

בנוסף לכך, הרב אמר לי בפירוש כמה פעמים, שהיכולת של הנשמה לצאת למעין 'טיולים' מחוץ לגבולות הגוף היא די בסיסית. בימי קדם היא הייתה נחלת רבים וטובים בעם ישראל. רק בגלל הגלות העניין נשכח מאתנו. לדעתו היכולת האלו עתידות לחזור אלינו. על עצמו הוא אמר: 'אני מקדים את הדור שלי בשמונים שנה'."

הרב אליהו גבאי שגר בקרית-גת ומלמד בכלל סיפר: "פעם אחת בחול המועד שמעתי שאחד מתלמידי הכולל עולה לירושלים. אמרתי לו שימשיך למעלה אדומים ויקבל ברכה מהרב שפירא. למחרת שאלתי את האברך אם הוא נסע למעלה אדומים. האברך ענה: 'ברוך ה', לא הייתי צריך. כשהגעתי לכותל, הרב שפירא בדיוק היה שם וברך אותי'. הרב גבאי סירב להאמין. הרי הרב שפירא כבר זקן מופלג ולא יוצא כלל מהבית! האברך שמעולם לא ראה את הרב שפירא, לפני כן תיאר את היהודי הזקן שהיה בכותל, תיאור שתאם את מראהו של הרב שפירא.

הרב גבאי עדיין לא האמין. הוא התקשר לרב כדי לוודא את הפרטים. הרב מורנו המשיך לספר: "הרב שפירא ענה לו שהסיפור נכון: 'אמנם אני לא הייתי בכותל, אבל חלקיות שלי הייתה שם'. הרב גבאי כמובן התקשה להאמין ולהבין גם את התשובה הזאת. הוא החליט להתקשר לרב נחמני זצ"ל, שהיה מפורסם יותר כמקובל מוסמך. הוא שאל אותו על הרעיון של 'חלקיות' שנמצאת במקום אחר. הרב נחמני ענה לו כך: "דע לך, הרב ברוך שפירא ממעלה אדומים הוא היחיד בדור, שידע את סוד טיט השרפים והמלאכים של התנא האלוקי רשב"י הקדוש!".

אחד האנשים סיפר: "באחת הפעמים שהייתי אצל הרב, הבאתי איתי את אחי הקטן - אליקום תור, שהיה אז ממש ילד קטן. הרב שפירא אמר לי: 'הוא עוד יבנה בניינים גדולים בארץ ישראל!'. חלפו שנים ארוכות. כיום אליקום בונה ובונה ועוד היד נטויה".

ת"ח גדול מחבר ספרים עמוקים בהלכה ובאגדה ואדם רצינולי באורחות חייו שמע על הרב ברוך שפירא והחליט לבקר אותו ולבקש ברכה בעניין מסוים. הרב בירך אותו ולאחר מכן הוסיף: "כדאי לך לעיין בתורה הכתובה והמסורה". אותו רב לא הכיר את הספר והלך לחפש אותו. כשמצא הוכה בתדהמה.

באותם שנים אותו ת"ח השקיע בלימוד מדרשים. הוא חשב שחסר כלי בסיסי - מפתח לפי סדר התנ"ך לכל המקומות שבהם חז"ל מפרשים פסוקים. לכן התחיל לעשות זאת בעצמו (הוא עשה זאת כדרכו בשקט ולא סיפר לאיש). בעקבות הערת הרב ברוך שפירא הוא גילה שכבר נכתב ספר כזה ובהיקף גדול יותר. נחסכה לו עבודה רבה ועוגמת נפש עצומה.

הרב שמואל מורנו סיפר: "באחד הביקורים הקבועים שלי אצל הרב שפירא, הוא ביקש שאכתוב את דבריו. לאחר שסיימתי לכתוב שבעה עמודים, הרב ביקש שאעביר את המכתב ליעדו. למחרת נסעתי למרן הרב מרדכי אליהו, שקיבל את המכתב וקרא אותו בפנים חתומות. הוא ענה לי במשפט קצר: 'תחזור לרב שפירא ותאמר לו: קיבלתי מסירת המודעה, ראש חודש אב'."

המשך הסיפור התרחש כעבור חצי שנה, כאשר ב-ח"ח טבת ה'תשנ"ה הרב שפירא התבקש לישיבה של מעלה. כשם שהיה נסתר בחייו, כך גם בפטירתו. בהלווייתו השתתפו כארבעים איש בלבד. אחרי שכבר התחילה ההלוויה, מרן הרב מרדכי אליהו הופיע לפתע עם עוזריו, הרב זעפרני והרב מוצפי. את דברי ההספד שלו פתח כך: "הרב שמוטל לפנינו - קדוש קדושו! הוא מ-ל"ו הצדיקים הנסתרים של הדור."

מרן הרב מרדכי אליהו המשיך להספיד את הרב שפירא בדיוק כפי שהכירו אותו תלמידיו, למרות שבאופן פיזי הם מעולם לא נפגשו. בדברי ההספד מרן הרב מרדכי אליהו הזכיר את המכתב שהעברתי לו. בניגוד לדרכו בקודש שלא לדבר ברבים בעניינים בנסתר, אמר הרב כך: 'קראתי ושניתי ושילשתי, והדברים היו נסתרים מעיניי, מלבד עניין מסוים שסבור הייתי שהבנת. שלחתי שליח למעלה אדומים כדי לצאת מן הספק. התברר שאכן לכך התכוון הרב. כך התגלה לי סוד שהוא בחינת שם המפורש שנאמר לכהן גדול ביום הכיפורים בחשאי'.

מעשה חסד

והכניס לכיס.

למחרת בבוקר כשהאברך הגיע לכולל הוא נזכר בבקשה של אימו ואמר בקול שהיום כל הלימוד יהיה לעילוי נשמת האדם ששמו היה כתוב בפתק. האברכים בכולל ענו אמן והתחילו לעסוק בתורה.

מאותו רגע האברך הקדיש כל מצווה, כל לימוד וכל שיעור לעילוי נשמה של אותו אדם שאימו מסרה לו את שמו בטלפון. האברך הרגיש חיבור לא מובן לאותו אדם.

לאחר כמה ימים הוא יצר קשר עם אימו ושאל אותה: "אימי היקרה, מי הוא אותו אדם שמסרת לי את שמו כדי שאתפלל בעבורו?".

"מדוע אתה שואל?", אימו שאלה. האברך ענה: "מכיוון שמהרגע שהתחלתי ללמוד תורה ולקיים מצוות לעילוי נשמתו אני מרגיש חיבור אליו ופועל עבורו בכל הכח".

"אומר לך מי הוא אותו אדם", האם השיבה. "לפני ארבעים שנה, קצת לפני שנולדת, אותו אדם היה בעל בית אריזה. הוא העסיק אותי ודאג לשלם את משכורתי למרות שנחתי בביתי בהוראת הרופא במשך כמה חודשים. לאחר שנולדת הוא המתין עד שאתחזק ואשוב לעבודה".

"תדע לך בני, שאותו אדם היה שליח ה' להציל את אביך, אותך ואותי. באותם הימים הפרנסה היתה דחוקה. ללא המשכורת החודשית שאותו אדם דאג לשלם לי למרות שלא עבדתי – אני לא יודעת איך היינו מחזיקים מעמד".

"לפני מספר ימים רעייתו של אותו מנהל בית אריזה יצרה איתי קשר. היא סיפרה שבעלה נפטר לא מזמן. היא סיפרה כי מכיוון שבעלה היה רחוק מתורה ומצוות הוא לא הבין את משמעות הקבורה. הוא ציווה לקבור אותו לא לפי הדת היהודית אלא כמנהג עובדי ע"ז החיים במזרח הרחוק".

"רעייתו עשתה כבקשתו. מאותו לילה הוא הגיע אליה בחלומות צורח מכאבים ומתחנן לעזרה. אותה גברת אמרה לי שהיא יודעת שיש לי בן אברך. לכן היא ביקשה את עזרתך. זאת הסיבה שהעברתי לך את שמו כהכרת הטוב למעשיו איתי בעבר".

האברך שמע את דברי אימו ונפעם ממעלת החסד שבין אדם לחבירו. למרות שאותו אדם ל"ע ציווה לבזות את קבורתו, בכל זאת ריחמו עליו בשמיים, מכיוון שהוא עשה חסד עם משפחה צעירה.

הרב אסף נחום סיים את הסיפור ואמר: "אני הוא אותו תינוק שנולד. המעשה היה איתי. הלוואי שנפנים כי לכל מעשה שאנחנו עושים, יש השלכות בכל הזמנים".

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך 'משכן שילה' אותו סיפר הרב הרה"ג אסף נחום. ניתן ללמוד ממנו כי כל מעשה שאנחנו עושים נלקח בחשבון ובמיוחד כאשר האדם מקיים מצוות חסד. מצווה זו עומדת לו לעד.

האדמו"ר הצדיק הרב שלמה גולדמן זצוק"ל, (שימש כאדמו"ר הרביעי של חסידות זוועהיל) אמר: "כל פסיעה שאדם פוסע עבור הזולת, הוא חוסך אלף פסיעות עבור עצמו!"

לפני כארבעים שנה בת ישראל צעירה עבדה בבית אריזה. העבודה הייתה קשה ומפרכת, אבל העלמה שזה עתה נישאה עמלה לפרנסת ביתה.

כעבור חודשים אחדים היא התבשרה שתזכה בעז"ה בעוד כמה חודשים לחבוק בן. היא המשיכה לעבוד במלוא המרץ בעבודה הקשה.

לאחר שישה חודשים הרופא הורה לה להפסיק להתאמץ בעבודה מכיוון שהיא נכנסה למצב מסוכן מבחינה בריאותית.

היא ידעה שאם היא לא תעבוד, לא תהיה פרנסה לבית. בנוסף היא לא ידעה אם בעל בית האריזה ימשיך להעסיק אותה.

למחרת בבוקר הצעירה ניגשה למנהל בית האריזה וסיפרה שהיא נאלצת להפסיק לעבוד בגלל מצבה הבריאותי אבל היא מבקשת לשוב לעבודה אחרי הלידה.

מנהל בית האריזה השיב לצעירה שתנוח בביתה עד הלידה ותגדל את התינוק שייולד בשמחה ולאחר מכן תוכל לשוב לעבודה. מקומה בבית האריזה שמור רק בשבילה.

הצעירה שמחה והודתה למנהל. הוא הוסיף: "לא רק שתשובי לעבודה אחרי חופשת הלידה, אלא אני אשלם לך שכר חודשי מלא גם בזמן שתהיי בביתך ולא תעבדי".

הצעירה התרגשה מאוד והודתה למנהל. היא לא ציפתה כלל להטבה גדולה כל כך – גם לנוח בבית, גם לקבל שכר חודשי מלא וגם לשוב לבית האריזה לאחר הלידה. הצעירה בירכה את המנהל ושבה לביתה. כעבור שלושה חודשים נולד לה בן במזל טוב.

ארבעים שנה לאחר מכן... אברך עמל בתורה הקדושה בכל כוחו, כמו בכל יום. בשעות אחר הצהריים, כשהוא שב לביתו, אימו צלצלה לנייד שלו ואמרה לו: "בני היקר, יש לי בקשה אליך". האברך השיב: "אמא, בשבילך – הכל".

"אני אמסור לך שם של אדם שנפטר", אימו אמרה, "בבקשה תתפלל עליו שיהיה לו עילוי נשמה". "בשמחה", האברך אמר. אימו מסרה לו את השם והוא רשם את השם על פתק

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נוסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחה ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קאסנא בת גדיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל

תנצב"ה